[2009] 14 (ADDL) S.C.R. 575

କେଦାର ନାରାୟଣ ପରିଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

(ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ସି) ସଂଖ୍ୟା 19947/2008)

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 16,2009

[ଅଲ୍ଟାମାସ୍ କବିର୍ ଏବଂ ସିରିଆକ୍ ଜୋସେଫ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଅନୁସନ୍ଧାନ/ତଦନ୍ତ-ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ହସ୍ତକ୍ଷେପ- ପରିସର-ନିର୍ଣ୍ଣିତ:ଯେତେବେଳେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ବେଆଇନ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଦୁରାଶୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ନିଜେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ ବେଆଇନ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଦୁରାଶୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ହକଦାର-ଫୌଜଦାରୀ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ସଂହିତା,1973 - ଧାରା 173 -- ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 – ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସହିତ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଜଣେ ବିଧାୟକଙ୍କ ଆଦେଶରେ 19 ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 12 ଜଣଙ୍କୁ ଆରୋପ ପତ୍ରର ପରିସରରୁ ବାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଆଇଜିପିଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ମାତ୍ର 7 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଭିତ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ

ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସହିତ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସ୍ ମାନୁଆଲ୍ ର ନିୟମ **47**-ଏ ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖି ଏବଂ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ସି. ଆଇ. ଡି. ତଥା ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର ଯୁକ୍ତି ହୋଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍. ପି. ଙ୍କ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଟିପ୍ପଣୀ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ ଏକ ନୂତନ "ପରୀକ୍ଷଣ ବିବରଣୀ" ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ,କଟକଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କୌଣସି ବିଧି ସମ୍ମତ କ୍ଷମତା ବିନା ଥିଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି , ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି: **1.1.** ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍. ପି. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣୀୟ ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନୂତନ ପରୀକ୍ଷଣ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ପୁଲିସ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ଦେଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିନଥିଲେ ବୋଲି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଜଣେ ଅସମର୍ଥ । ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସମସ୍ତ **19** ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାରଣ କରିବାକୁ ଏକ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ବେଆଇନ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଦୁରାଶୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ନିଜେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ ବେଆଇନ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଦୁରାଶୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ହକଦାର ।

1.2. ଏହି ମାମଲାରେ, ଯଦିଓ ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍. ପି. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣୀୟ ବିବୃତ୍ତିକୁ କେବଳ ପୁଲିସ ମହାନିରୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା, ଏକ ପରୀକ୍ଷଣ ଟିପ୍ପଣୀ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷଙ୍କୁ ନୂତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଜଣେ ବିଧାୟକଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏପରି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଯିଏ ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଅପରାଧ ସମୟରେ ଅନୁପସ୍ଥିତି

ଦର୍ଶାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ, ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ଘଟିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ,ଏହା କେବଳ ଏକ ଅପ୍ରୀତିକର ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପୁଲିସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଯଥାର୍ଥତା ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

1.3. ବାସ୍ତବରେ, ଏଭଳି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କାରଣରୁ ପ୍ରଥମେ କେବଳ 4 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏବଂ ପରେ ଆଉ 3 ଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇନଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ବିଧାୟକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

1.4. ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ନାଗରିକମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତାର ରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ପ୍ରାଧିକାରୀ ନିହିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଅପବ୍ୟବହାରର କୌଣସି ବାର୍ତ୍ତା ଥାଏ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏପରି ଅନ୍ୟାୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟର ବିଫଳତାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରନ୍ତି ।

1.5.ଏହି ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କାରଣରୁ ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟାୟକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଆଦେଶ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯାହା କେବଳ ଅତିରିକ୍ତ ଏସପିଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣୀୟ ରିପୋର୍ଟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇନଥିଲା, ବରଂ କିଛି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକବଚ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ମହାଲେଖା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏବଂ ମହାସମୀକ୍ଷକ ଭାରତ ବନାମ କେ. ଏସ. ***ଜଗନ୍ନାଥନ (1986) 2 ଏସ. ସି.*** *ସି. 679 ଏବଂ ଏଚ. ଏସ. ବେନ୍ସ ବନାମ ରାଜ୍ୟ (କେନ୍ଦ୍ର* ***ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼) ଏ. ଆଇ. ଆର.*** *1980 ଏସ. ସି. 1883 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ।*

ଦିନେଶ ଡାଲମିଆ ବନାମ ସି. ବି. ଆଇ. ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 2008 ଏସ୍. ସି. 78; ଅଭିନନ୍ଦନ **ଝା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ** ଦୀନେଶ ମିଶ୍ର, 1967 (3) ଏସ୍. ସି. ଆର୍. ୬୬୪; **କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ଏମ୍.** ଦେବେନ୍ଦ୍ରପ୍ପା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ (2002) 3 ଏସ. ସି. ସି. ୪୨; **ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ପ୍ରକାଶ** ପି. ହିନ୍ଦୁଜା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ (2003) 6 ଏସ. ସି. ସି. 195; **ଏମ. ସି. ଆବ୍ରାହମ ଏବଂ**

ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ। (2003) 2 ଏସ. ସି. **ସି 649; ମେସର୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ କ୍ୟାରେଟ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍** ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ.କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 1989 ଏସ୍. ସି. 885, ଉଲ୍ଲେଖିତ ।

କିଙ୍ଗ ଏମ୍ପେରର୍ ବନାମ ଖ୍ୱାଜା ନାଜିର ଅହମ୍ମଦ **ଏ. ଆଇ. ଆର୍.1945 ପିସି 18, ଉଲ୍ଲେଖିତ ।**

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନ ସନ୍ଦର୍ଭ:

ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 2008 ଏସ୍. ସି.78	ଉଲ୍ଲେଖିତ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 13
1967 (3) ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 668	ଉଲ୍ଲେଖିତ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 15
(2002) 3 ଏସ୍. ସି.ସି. 89	ଉଲ୍ଲେଖିତ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16
(2003) 6 ଏସ୍. ସି.ସି. 195	ଉଲ୍ଲେଖିତ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 17
ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 1945 ପି. ସି.18	ଉଲ୍ଲେଖିତ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 17
(2003) 2 ଏସ୍. ସି.ସି. 649କୁ	ଉଲ୍ଲେଖିତ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18
(1986) 2 ଏସ୍. ସି. ସି. 679	ନିର୍ଭରଶୀଳ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 20
ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 1980 ଏସ୍. ସି. 1883	ନିର୍ଭରଶୀଳ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 21
ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 1989 ଏସ୍. ସି. 885	ଉଲ୍ଲେଖିତ	ଅନୁଚ୍ଛେଦ 23

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଏସ୍. ଏଲ୍. ପି. (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା 19947/2008 ।

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି.(ସି) ସଂଖ୍ୟା 12626/2007 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଟକଙ୍କର 24.4.2008 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅମିତ ଶର୍ମା, ସୁଚିତ ମହାନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁପମ ଲାଲ ଦାସ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

କେଦାର ନାରାୟଣ ପରିଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

[ଅଲ୍ଟାମାସ୍ କବିର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ, ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ, ଶ୍ୱେତକେତୁ ମିଶ୍ର, ପି. ପି. ନାୟକ, ଶିବୋ ଶଙ୍କର ମିଶ୍ର, ରାଜ କୁମାର ପରାଶର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଅଲ୍ଟାମାସ୍ କବିର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଇଜାପୁର ଗାଁର ସ୍ୱର୍ଗତ ଭଗୁନି ଦାସ @ ଭଗିରଥୀ ଦାସଙ୍କ ପତ୍ନୀ କବିତା ଦାସ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠି ଲେଖି କହିଛନ୍ତି ଯେ କେଦାର ନାରାୟଣ ପରିଡ଼ା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ୟମାନେ 19 ଜଣ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 28.03.2007 ର ରାତି ପ୍ରାୟ 10.30 ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ମଙ୍ଗଳପୁର ପୁଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାଥମିକ ସୂଚନା ବିବୃତି ଆଧାରରେ, ମଙ୍ଗଳପୁର ପି. ଏସ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 28/2007 ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପୁଲିସ ମାମଲା ଆଧାରରେ, ଜି. ଆର୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 468/2007 ସବ୍-ଡିଭିଜିନାଲ୍ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ, ଯାଜପୁରଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ଉକ୍ତ ଚିଠିରେ, କବିତା ଦାସ, ଯାହାଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କରାଯାଇଛି, ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ କେଦାର ନାରାୟଣ ପରିଡ଼ା ଏହି ମାମଲାରେ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ, 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ 3 ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନେ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ବୁଲୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା କିମ୍ବା ତଦନ୍ତ ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ପୁଲିସ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉ ନଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ତାଙ୍କ ଉକ୍ତ ଚିଠିରେ କବିତା ଦାସ କେଦାର ନାରାୟଣ ପରିଡ଼ା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ପୁଲିସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।

2. କବିତା ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଚିଠି ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ (ସି) ସଂଖ୍ୟା 12626/2007 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 4 ଅକ୍ଟୋବର, 2007 ରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୋଗରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ରେକର୍ଡ କରିବା ପରେ, ଯାଜପୁର ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ମଧ୍ୟ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଆଦେଶରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ମାମଲାଟି ଯାଜପୁରର ଅତିରିକ୍ତ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ, ଓ. ପି. ଏସ୍. (ଆଇ), ଶ୍ରୀ ନିରଞ୍ଜନ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଥିଲା, ଯିଏ ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. ରେ ନାମିତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଜେରା କରିବା ପରେ,ସମସ୍ତ 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ତଥାପି ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ 3 ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ପଲିଗ୍ରାଫ୍ ପରୀକ୍ଷା ସମସ୍ତ 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସହିତ ଆକ୍ରମଣରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ 4 ଜଣ, ଯଥା ଅଜୟ କୁମାର ରାୟ @କୁଞ୍ଜା, ଜୁଗଲ କିଶୋର ରାୟ, ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସାହୁ ଏବଂ କାର୍ତ୍ତିକ @ଜ୍ୟୋତିରଞ୍ଜନ ସାହୁଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚାର୍ଜସିଟ୍ କରାଯାଇଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ 15 ଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯଦିଓ କଟକ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ଦ୍ୱାରା ଆଉ ତିନି ଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ଯଥା, ସୁଧନିଧି ସାହୁ @ମାଗୁଆ, ଆଶିଷ କୁମାର ରାୟ ଏବଂ ପ୍ରଣୟ କୁମାର ରାୟ ।

3. ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଅତିରିକ୍ତ ପୁଲିସ ଅଧୀକ୍ଷକ, ଯାଜପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ନିଷ୍କର୍ଷ ସତ୍ତ୍ୱେ କଟକ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ରେଞ୍ଜର ପୁଲିସ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ତଦନ୍ତରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ କେବଳ 7 ଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. ରେ ନାମିତ ଅନ୍ୟ 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତିର ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତଦନୁସାରେ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କ୍ରମେ ଅନ୍ୟ 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାଟି 8.10.2007 ରେ ହାଜର ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ, ସିଆର, କଟକଙ୍କୁ ଅଦାଲତରେ ହାଜର ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ କାହିଁକି ଏହି ମାମଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଆରୋପ ପତ୍ର କେବଳ 7 ଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନୁହେଁ ।

4. କଟକ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ରେଞ୍ଜର ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ଉପାଧ୍ୟାୟ ଏକ ପ୍ରତି ଶପଥ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଏହି ମାମଲାର ତଦାରଖ ଓ. ପି. ଏସ୍.-1, ଅତିରିକ୍ତ ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ, ଯାଜପୁର ଶ୍ରୀ ନିରନ୍ତର ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ

ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି, ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ତଦାରଖ ନୋଟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଫେରାରଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଆଳ ଏବଂ ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବେ । ଉକ୍ତ ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ, କଟକ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯାଜପୁର ବିଧାନସଭା ସଦସ୍ୟ (ଏମ୍. ଏଲ୍. ଏ.) ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତକୁ ଅପରାଧ ଶାଖାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଡକ୍ଟର ସେଠୀ ଉଚ୍ଚ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ଉପାଧ୍ୟାୟଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଏହି ମାମଲାର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ଏକ "ଟେଷ୍ଟ ଟିପ୍ପଣୀ" ଜାରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲା ।ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଏହା ଅଭିଲିଖିତ କରାଯାଇଛି ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ନିଜେ ଯାଜପୁରର ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ସହ 4.7.2007 ରେ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଅଗ୍ରଗତି ତଥା ଶ୍ରୀ ନିରଞ୍ଜନ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତଦାରଖ ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଟେଷ୍ଟ ଟିପ୍ପଣୀ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମତ ଥିଲା ଯେ ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. ରେ ନାମିତ 19 ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଅଜୟ କୁମାର ରାୟ, ଜୁଗଲ କିଶୋର ରାୟ, ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସାହୁ, ପ୍ରଣବ କିଶୋର ରାୟ, ସୁଧାନିଧି ସାହୁ @ମାଗୁଆ, କାର୍ତ୍ତିକ ସାହୁ ଏବଂ ଆଶିଷ ରାୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଏହା ମଧ୍ୟ ମତ ଥିଲା ଯେ ଅନ୍ୟ 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପୃକ୍ତିକୁ ନେଇ ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ ତଦନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

5. ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ କଟକଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଶପଥ ପତ୍ରରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ ସେ 23 ଜୁନ୍, 2007 ରେ ଏକ ଚିଠି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ, ସିଆଇଡି, ସିବି, ଓଡ଼ିଶା ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ଏକ ଟେଷ୍ଟ ଟିପ୍ପଣୀ ଜାରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ, ଜାନୁଆରୀ 3, 2008 ତାରିଖରେ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ସିଆଇଡି, ସିବି, ଓଡ଼ିଶା, ଡାକ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ତଦନ୍ତ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ପାଇଁ ସେ କେଉଁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ବିଧାୟକଙ୍କ

ହସ୍ତଲିଖିତ ନୋଟକୁ କିପରି ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଅନୁପସ୍ଥିତିର ବିବେଚନା ପାଇଁ ପଠାଗଲା ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଜବାବରେ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଏକ ପ୍ରତି ଶପଥ ପତ୍ର କରି କହିଥିଲେ ଯେ 2006 ମସିହା ଜୁନ୍ 6 ତାରିଖରେ ଡ. ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀ ମାମଲାର ତଦନ୍ତକୁ ଅପରାଧ ଶାଖାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଲିଖିତ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ପରଦିନ, ଓଡ଼ିଶା ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ଲିଖିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପୁଲିସ ଜେନେରାଲ, ସିଆଇଡି, ସିବି, ଓଡ଼ିଶାକୁ ତୁରନ୍ତ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ତେବେ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତକୁ କ୍ରାଇମ ବ୍ରାଞ୍ଚକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ବିଧାୟକଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ, ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ତଦନ୍ତ ତଦାରଖ କରିଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍. ପି., ଯାଜପୁର ଙ୍କ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ ସଠିକ୍ ଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅପରାଧ ଘଟେଇଥିବା ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ 3 ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇ ପାରିଥିଲା ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ 16 ଜଣ ଫେରାର ଥିବାରୁ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିନଥିଲା ।

6. ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଖଣ୍ଡପୀଠ ତଦନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନଥିଗୁଡ଼ିକୁ ମାଗିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଧାୟକ 2007 ମସିହା ଜୁନ୍ 22 ତାରିଖରେ ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ । ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ୟାଡରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ହସ୍ତାକ୍ଷରରେ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାରେ କିଛି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁପସ୍ଥିତିର ବାହାନା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଏକ ଟିପ୍ପଣୀ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ହସ୍ତଲିଖିତ ଟିପ୍ପଣୀ ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଫାଇଲରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ସିଆଇଡି, ସିବି ଦ୍ୱାରା ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ଚିଠା ପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏମ୍. ଏଲ୍. ଏ. ଙ୍କ ହସ୍ତଲିଖିତ ଟିପ୍ପଣୀର ଏକ ନକଲ ସଂଲଗ୍ନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପରେ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

7. ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ, ସି. ଆଇ. ଡି., ସି. ବି. ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ଶପଥ ପତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ବିଧାୟକ ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀଙ୍କୁ ଏକ ନୋଟିସ୍

ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ କେଉଁ ଅଧିକାର ଅଧୀନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉପସ୍ଥିତିର ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ଡ. ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀ ତାଙ୍କ ଶପଥ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଆଚରଣକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପୀଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଚରାଯିବା ପରେ କେବଳ ଥରେ ସେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ସମୟରେ ଜ୍ୟୋତି ପରିଡ଼ା ଏବଂ ଶକ୍ତି ପରିଡ଼ା ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ତାଙ୍କ କ୍ୱାର୍ଟର୍ସରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଆଉ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବାରେ, ଡାକ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀ ସୂଚାଇଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ, ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ନାମକୁ ସେ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ବୋଲି ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ।

୫. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନକାରୀ କବିତା ଦାସଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟ ମିତ୍ର ଶ୍ରୀ ଦେବାଶିସ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ରାୟରେ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି. ର ଧାରା 164 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଘଟଣାର ଦେଖିଥିବା ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଜଳଧର-ପରିଡ଼ା ଏବଂ ପ୍ରମୋଦ ମହାଲିକଙ୍କ ବିବୃତ୍ତି ରେକର୍ଡ କରିବାକୁ ମେ 15,2007 ରେ ଉପ ପ୍ରଭାଗୀୟ ନ୍ୟାୟିକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ, (ଏସ୍.ଡି.ଯେ.ଏମ୍), ଯାଜପୁରଙ୍କୁ ଏକ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । 18 ମେ, 2007 ରେ, ସି.ଆର୍.ପି.ସି. ର ଧାରା 164 ଅନୁଯାୟୀ କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁଙ୍କ ବିବୃତ୍ତି ରେକର୍ଡ କରିବା ପାଇଁ ଏସ୍.ଡି.ଯେ.ଏମ୍ କୁ ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା 1 ଜୁନ୍, 2007 ରେ, ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ, ପ୍ରହ୍ଲାଦ ମହାଲିକ ଏବଂ ଭୋଲାନାଥ ବେହରାଙ୍କ ବିବୃତ୍ତି ରେକର୍ଡ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା କେବଳ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିଲା ଯେ ଜୁନ୍ 6, 2007 ରେ, ଯାଜପୁରର ବିଧାୟକ ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀ ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ଅପରାଧ ଶାଖାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ଯେପରି ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ ହୋଇଛି । ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ,7 ଜୁନ୍, 2007 ର ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସିଆଇଡି, ସିବି, ତଦନ୍ତକୁ ଅପରାଧ ଶାଖାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ବିଧାୟକଙ୍କ ଅନୁରୋଧକୁ

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ 18 ଜୁନ୍, 2007 ରେ, ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ କେଦାର ପରିଡ଼ା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଣ -ଜାମିନଯୋଗ୍ୟ ପରୱାନା ଏବଂ ସି ଆର୍ ପିସିର ଧାରା 82 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ଜାରି କରିବାକୁ ଅପରାଧିକ ଅଦାଲତକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯିବା ମାତ୍ରେ, ଡ. ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀ ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳଙ୍କୁ "ପରୀକ୍ଷଣ ବିବରଣୀ" ଜାରି କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ପାଇଁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ପଲିଗ୍ରାଫ୍ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରୁ କିଛି ପ୍ରତାରଣାତ୍ମକ ମିଳିନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିକୁ ସନ୍ଦେହ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

9. ତାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷଣ ବିବରଣୀରେ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଟିପ୍ପଣୀ କରିଥିଲେ ଯେ ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା ସମୟରେ ବିଧାୟକ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତି ପରିଡ଼ା ବାସ୍ତବରେ ଦିନସାରା ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଥିଲେ ।

10. ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଶ୍ରୀ ପରିଡ଼ାଙ୍କ ଦାଖଲକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀ 28 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2007 ରୁ ତଦନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସିଧାସଳଖ ଜଡିତ ଥିଲେ । ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରପତିମାନେ ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶପଥ ପତ୍ର ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠକୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଘଟଣା ସମୟରେ ଜ୍ୟୋତି ପରିଡ଼ା ଏବଂ ଶକ୍ତି ପରିଡ଼ା ତାଙ୍କ ବାସଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଯଦିଓ କଟକ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ କଟକ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଶକ୍ତି ପରିଡ଼ା ତାଙ୍କୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଘଟିଥିବା ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଟେଲିଫୋନ୍ ଯୋଗେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଦିନ ସେ ଏବଂ ଜ୍ୟୋତି ପରିଡ଼ା ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଆଖପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷଣର ବିବରଣୀ ଆଇନର ମଞ୍ଜୁରି ବିନା ଥିଲା ଏବଂ ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କାରଣରୁ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ଦାଖଲ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିବରଣୀ ଦେଇଥିଲେ ।

11. ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ଵର ସେଠୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ କାନୁନଗୋଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦାଖଲ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଚାର କରିଥିଲେ, ଯେ ଜଣେ ଜନ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ, ବିଧାୟକ ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ 22.6.2007 ରେ ନିଜ ପ୍ୟାଡରେ ଏକ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ଅପରାଧ ଶାଖାକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯିବା ଉଚିତ । ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଶ୍ରୀ କାନୁନଗୋଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ନିବେଦନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ଵର ସେଠୀ, ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ, କଟକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ମାତ୍ର ଥରେ ଯାଇଥିଲେ, କିଛି ତଥ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ କୁହାଯିବାରୁ ଏବଂ ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଜ୍ୟୋତି ପରିଡ଼ା ଏବଂ ଶକ୍ତି ପରିଡ଼ା ଘଟଣା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବାସଗୃହରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଜ ପ୍ୟାଡରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ହସ୍ତଲିଖିତ ନୋଟ୍ ଏକ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉପସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଏକ ବିବରଣୀ ଥିଲା ।

12. ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଯାଞ୍ଚ ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଖଣ୍ଡପୀଠ ଶେଷରେ ରିଟ୍ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ:-

(a) ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍. ପି., ଯାଜପୁରଙ୍କ ମୂଳ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନ ପରେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ଵିତୀୟ "ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପରୀକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟ" ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଅଛି କି ନାହିଁ, ସମସ୍ତ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଡି. ଜି. ପାହ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ।

(b) କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ଆଇ. ଜି. ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପରୀକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟର ସତ୍ୟତା, ଯାହା ଯାଜପୁରର ବିଧାୟକ ଡକ୍ଟର ପରମେଶ୍ଵର ସେଠୀଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ ହସ୍ତକ୍ଷେପରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ମତ ଏବଂ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

13. ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ସମୟରେ,ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଧାରା 173 ସି.ଆର୍.ପି.ସି. ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ଦ୍ଵିତୀୟ ପରୀକ୍ଷଣ ବିବୃତି ଆଧାରରେ କେବଳ ସାତ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଉକ୍ତ

ପରୀକ୍ଷଣ ବିବୃତିର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଆଧାର ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଅନୁଯାୟୀ, ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍. ପି., ଯାଜପୁରଙ୍କ ପୂର୍ବ ନିରୀକ୍ଷଣ ଟିପ୍ପଣୀ, ଯାହା ଓଡ଼ିଶା ପୁଲିସ ମାନୁଆଲ୍ ର ନିୟମ 47-ଏ ସହିତ ସୁସଂଗତ ଥିଲା ଏବଂ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ସି. ଆଇ. ଡି., ସି. ବି. ତଥା ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା, ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକଙ୍କୁ ନୂତନ "ପରୀକ୍ଷଣ ବିବୃତି" ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କୌଣସି ଆଇନଗତ କ୍ଷମତା ବିନା ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆହୁରି ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲା ଯେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ପ୍ରମାଣ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆରୋପ ପତ୍ରର ପରିସରରୁ ବାହାର କରିଦିଆଯାଇଥିଲା, ବିଧାୟକଙ୍କ ଆଦେଶରେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉପସ୍ଥିତିର ବାହାନା ପ୍ରଦାନ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯାହା ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳଙ୍କ ମାମଲାର ତଦନ୍ତକୁ ଚତୁରତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏହି ମୋଡ ଦେଇଥିଲେ, ଆରୋପ ପତ୍ରରୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ତେଣୁ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ଅତିରିକ୍ତ ଏସ.ପି., ଯାଜପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣୀୟ ନୋଟ୍ ଆଧାରରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ରିଟ୍ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳଙ୍କ ପରୀକ୍ଷଣ ବିବୃତି ଆଧାରରେ ନିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ରଦ୍ଦ କରାଗଲା । ଦୀନେଶ ଡାଲମିଆ ବନାମ ସି. ବି. ଆଇ. [ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 2008 ଏସ୍. ସି. 78] ମାମଲାରେ ଆରୋପପତ୍ର ଦାଖଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ।ତଦନ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଡ. ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀ ଯେଉଁ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ତୀବ୍ର ଭାବେ ନାପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଭଳି ଅଟେ ।

14. ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନର ସମର୍ଥନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଅମିତ ଶର୍ମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିପାରେ ଯେ କୌଣସି ମାମଲାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଢଙ୍ଗରେ ଏକ ଅପରାଧର ତଦନ୍ତ କରିବାକୁ ବାଧ କରିପାରିବେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ମଧ ଯେ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବାର ଏକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମଧ କୋର୍ଟ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ କି ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବାର ସଠିକତା ଉପରେ ମଧ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଥିଲେ ।

15. ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଅଭିନନ୍ଦନ ଝା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଦୀନେଶ ମିଶ୍ର, [1967 (3) ଏସ୍. ସି. ଆର୍. *668] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ,* ଯେଉଁଥିରେ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1898ର ଧାରା 169,170,173 ଏବଂ 190 (1) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଚାରଧୀନ ଥିଲା ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଥରେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସି.ଆର୍.ପି.ସି.ର ଧାରା 169 ଅନୁଯାୟୀ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିସାରିବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନାହିଁ, ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କର ପୁଲିସକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ନିହିତ ଭାବରେ ଏକ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ । ସଂଯୋଗବଶତଃ, ପୁରୁଣା ସଂହିତାର ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1973ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମାନ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 169 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ରିପୋର୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କ୍ଷମତା ଏବଂ ଏହିପରି ରିପୋର୍ଟ ସହିତ ଅସହମତି ପ୍ରକାଶ କରିବା ଏବଂ ନିଜେ ତଦନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କ୍ଷମତା ମଧରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 169 ଅନୁଯାୟୀ ପୁଲିସ ରିପୋର୍ଟ ସହିତ ଅସହମତି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସି.ଆର୍.ପି.ସି.ର ଧାରା 156 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକ ତଦନ୍ତ କରିବାକୁ ପୁଲିସକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧରେ ଥିଲେ। ତେବେ, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପୁଲିସକୁ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିନଥିଲେ କାରଣ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୁଲିସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ମତାମତ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା, ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ମତାମତ ଉପରେ ନୁହେଁ । ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅତିରିକ୍ତ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିରୋଧୀ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହାକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

16. ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ବନାମ *ଏମ୍. ଦେବେନ୍ଦ୍ରପ୍ପା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ [(2002) 3* ଏସ୍. ସି. ସି. 89] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନି ଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ *ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ*, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି. ର ଧାରା 482 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲୀୟ କିମ୍ବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ କେବଳ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରହିଛି, ସେହି ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ *ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟ* ଅଧିକାରରୁ ଏପରି କ୍ଷମତାକୁ ଅଳ୍ପତଃ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନ୍ୟାୟର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି ଅନ୍ୟାୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ସେହି କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ଅପବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏପରି ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ଅନ୍ୟାୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଏବଂ ନ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର ହେବ । ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ସାନି ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା, ଯଦିଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷଣ ବିବରଣୀ ଆଧାରରେ କଟକ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା ଯେ କେବଳ ସାତ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ ହୋଇଛି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍. ପି., ଯାଜପୁରଙ୍କ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ବିବରଣୀରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ପୁଲିସର ନିୟମ 42ଏ ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖିଥିଲା । ପ୍ରକରଣ ପୁସ୍ତିକାରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ତଥା ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ, ଆଇଜି, ସିଆଇଡି, ସିବି ତଥା ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟସବୁ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା । ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରାଥମିକ ସୂଚନା ବିବୃତିରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗର ଅଧିକ ତଦନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତଦନ୍ତକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ନୂତନ ତଥ୍ୟ ପାଇବା ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ ।

17. ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଶେଷରେ ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ପ୍ରକାଶ ପି. ହିନ୍ଦୁଜା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ *[(2003) 6 ଏସ୍. ସି. ସି. 195] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର* ଅନ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟରେ

ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁଥିରେ ସି.ଆର୍.ପି.ସି. ର ଧାରା 2 (ଏଚ୍) ରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା "ଅନୁସନ୍ଧାନ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରକାର ଏବଂ ପଦ୍ଧତିକୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସଂହିତାର xii ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାର ପ୍ରକାର ଏବଂ ପଦ୍ଧତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପୁଲିସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସି.ଆର୍.ପି.ସିର ଧାରା 169 ଏବଂ 170 ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ପରି ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ମାମଲା ପଠାଇବା ଯଥାର୍ଥତା ଦେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ସନ୍ଦେହର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଆଧାର ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ପୁଲିସ ଷ୍ଟେସନର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମତାମତ ହେବ ଏବଂ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ କୌଣସି ଭୂମିକା ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଝା (ଉପରୋକ୍ତ) ଙ୍କ ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସଂହିତାର ଯୋଜନା ଏବଂ ରାଜା ସମ୍ରାଟ ବନାମ ଖ୍ୱାଜା ନାଜିର ଅହମ୍ମଦ (ଏ. ଆଇ. ଆର. 1945 ପି. ସି. 18) ରେ ପ୍ରିଭି ପରିଷଦର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ* ଅନ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ, ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସଂହିତା ଅଧୀନରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଅନେକ ଦିଗ ଏବଂ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ *ହୋଇଥାଏ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଶେଷରେ ପୁଲିସ ଦ୍ୱାରା* ମତାମତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ଏବଂ ଏହିପରି ମତାମତ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଶେଷ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ଯାହା କେବଳ *ପୁଲିସ ଦ୍ୱାରା* ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

18. ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ କଟକ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷଣ ବିବରଣୀ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ ହେବା ପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଧାରରେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ନୁହେଁ ।ତାଙ୍କ ଦାଖଲକୁ ସମର୍ଥନ କରି, ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ତା 'ପରେ ଏମ୍. ସି. ଆବ୍ରାହମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ [(2003) 2 ଏସ୍ ସି ସି 649] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ *ଏଜେନ୍ସିର ବିବେକାଧିକାର ସହିତ ନ୍ୟାୟିକ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କେତେ ପରିମାଣରେ ହୋଇପାରେ ସେହି* ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ ଅନ୍ୟ ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସହିତ ଅପରାଧିକ ଆବେଦନଗୁଡିକର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗିରଫ କରିବା କିମ୍ବା ଗିରଫ ନକରିବା ପାଇଁ ଅନୁସନ୍ଧାନ

କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସ୍ୱଇଚ୍ଛାରେ ନ୍ୟାୟିକ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଯନ୍ତ୍ର ଭଳି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସତର୍କତାର ସହ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗିରଫଦାରୀକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ନଥିଲା, ଯଦିଓ ମାମଲାଟି ତଦନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଥିଲା, କାରଣ ଏହା ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଅନ୍ୟାୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

19. କବିତା ଦାସଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇ, ରିଟ୍ ଆବେଦନକାରୀ (ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2), ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ, ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାଖଲକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଦୋହରାଇଥିଲେ ଯେ ସ୍ଥାନୀୟ ଏମ୍. ଏଲ୍. ଏ. ଶ୍ରୀ ଅହମ୍ମଦ ଦୋହରାଇଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍. ପି., ଯାଜପୁର ଙ୍କର ପୂର୍ବ ଟିପ୍ପଣୀକୁ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ସି. ଆଇ. ଡି., ସି. ବି. ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ପଥଚ୍ୟୁତ କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଆଉ ଏକ ପରୀକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନଥିଲା, ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ ଏମ୍. ଏଲ୍. ଏ. ଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ, ଯିଏକି କେବଳ ତଦନ୍ତକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ, ବରଂ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ,କଟକ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ କ୍ଲିନ୍ ଚିଟ୍ ଦେଇ ଏକ ନୂତନ ପରୀକ୍ଷଣ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟତ୍ର ଉପସ୍ଥିତି ଡ. ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

20. ପୁଲିସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ପୁଲିସ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଅଦାଲତ ସାଧାରଣତଃ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଅମିତ ଶର୍ମାଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରି ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଅଣ-କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଢଙ୍ଗରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ । ତାଙ୍କ ଦାଖଲକୁ ସମର୍ଥନ କରି, ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ ଭାରତର ମହାଲେଖା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏବଂ ମହାସମୀକ୍ଷକ ବନାମ କେ. ଏସ୍. ଜଗନ୍ନାଥନ [(1986) 2 ଏସ. ସି. ସି. 679] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବାରମ୍ବାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ନିସ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ *କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ,ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ* ଭାବେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ

ନ୍ୟାୟାଳୟର ପରମ ଆଦେଶ ରିଟ୍ କିମ୍ବା ପରମ ଆଦେଶ ଭଳି ରିଟ୍ ଜାରି କରିବା କିମ୍ବା ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା କ୍ଷମତା ରହିଛି, ଯେଉଁଠି ସରକାର କିମ୍ବା ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି କିମ୍ବା କୌଣସି ବିଧାନ କିମ୍ବା ସରକାରଙ୍କ ନୀତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବେକାଧିକାରର ଭୁଲ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଏଭଳି ବିବେକାଧିକାରର ଦୁରାଶୟ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ଉପରେ କିମ୍ବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ଏବଂ ତଥ୍ୟକୁ ଅଣଦେଖା କରି କିମ୍ବା ଏପରି ଉପାୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଏପରି ବିବେକାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ନୀତିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବିଫଳ କରେ I ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧିକରଣ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଏପରି ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଉଚିତ ମାମଲାରେ ଏହି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସରକାର କିମ୍ବା ଏକ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିବେକାଧିକାରର ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ବିଧି ସମ୍ମତ ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ବାଧ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲାରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟାୟକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ଯାହା ସରକାର କିମ୍ବା ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପାରିତ କରିବା କିମ୍ବା ଦେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ଯଦି ଏହା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଏବଂ ବିଧି ସମ୍ମତ ଭାବରେ ଏହାର ବିବେକାଧିକାରର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲା I

21. ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍, ସିଆରପିସିର ଧାରା 173 (2) ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ପୋଲିସ୍ ରିପୋର୍ଟକୁ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ନିଜେ ସଂଜ୍ଞାନ କରିପାରିବେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଜାରି କରିପାରିବେ I ଶ୍ରୀ ଅହମ୍ମଦ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ କଟକ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପରୀକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ବାଧ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ପୂର୍ବ ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କ ବିବେକ ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି I ଶ୍ରୀ ଅହମ୍ମଦ ଏଚ୍. ଏସ୍. ବେନ୍ସ୍ ବନାମ ରାଜ୍ୟ (କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼) [ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 1980 ଏସ୍. ସି. 1883] ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ *ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ / ତାଙ୍କର ଉକ୍ତ ନିବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଯାହା*ସି ଆର୍ ପି ସି ର ଧାରା 156 (3) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ତଦନ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା

ସୂଚିତ କରେ ଯେ କୌଣସି ମାମଲା ଆସିଯାଇ ନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ତଥାପି ସଜ୍ଞାନକୁ ନେଇ ପାରିବେ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଜାରି କରିପାରିବେ ଯଦି ସେ ତଦନ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ସମେତ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ମାମଲା ରହିଛି ।

22. ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟରେ ।

23. ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ଶିବୋ ଶଙ୍କର ମିଶ୍ର କହିଥିଲେ ଯେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉଚିତ ତତ୍ପରତା ସହକାରେ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯଦିଓ ପ୍ରଥମେ 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର 4 ଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସଂଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 2008 ଜୁଲାଇ 2 ତାରିଖରେ ଅବଶିଷ୍ଟ 15 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ସଂଜ୍ଞାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ବିବୃତି ସିଆରପିସିର ଧାରା 164 ଅନୁଯାୟୀ ସଠିକ୍ ଭାବେ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 9 ଜୁଲାଇ 2007 ତାରିଖରେ ସେହି ତିନି ଜଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କର ପଲିଗ୍ରାଫ୍ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିବୃତି ସିଆରପିସିର ଧାରା 164 ଅନୁଯାୟୀ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତା ପରଖା ଯାଇ ପାରିବ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ରହିଥିଲେ, ବରଂ ଏହି ମାମଲାକୁ ଯଥାଚିତ ତତ୍ପରତା ସହିତ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ ସମସ୍ତ 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର, ମେସର୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ କ୍ୟାରେଟ୍ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ (ଏ. ଆଇ. ଆର୍. 1989 ଏସ୍. ସି. 885) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ତିନି ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ *କରିଥିଲେ, ଯାହା ମଧ୍ୟ ସମାନ ଧାରାରେ ଥିଲା ।*

24. ଆମେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦାଖଲଗୁଡ଼ିକୁ ଯତ୍ନର ସହ ବିଚାର କରିଛୁ ଏବଂ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

[ଅଲ୍ଟାମାସ୍ କବିର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

25. ଆମେ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମାଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ, କଟକଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ପରୀକ୍ଷଣ ଟିପ୍ପଣୀ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିନଥିଲେ, ଯେତେବେଳେକି ଅତିରିକ୍ତ ଏସ୍. ପି., ଯାଜପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣୀୟ ରିପୋର୍ଟରୁ ଏହି ସଙ୍କେତ ମିଳେ କି ସମସ୍ତ 19 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଏକ ମାମଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ବେଆଇନ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଦୁରାଶୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ, ନିଜେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ଆଦେଶରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ତରଫରୁ ବେଆଇନ ଏବଂ/କିମ୍ବା ଦୁରାଶୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଏଚ୍.ଏସ୍. ବେନ୍ସ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଦୋହରାଇଥାଏ ।

26. ଏହି ମାମଲାରେ, ଯଦିଓ ଅତିରିକ୍ତ ଏସପି, ଯାଜପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣୀୟ ରିପୋର୍ଟକୁ କେବଳ ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳ କଟକ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ, ବରଂ ପୁଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା, କଟକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ଆରକ୍ଷୀ ମହାନିରୀକ୍ଷକଙ୍କୁ ଏକ ପରୀକ୍ଷଣ ଟିପ୍ପଣୀ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଏକ ନୂତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।ଡାକ୍ତର ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପରେ ଏଭଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଯିଏ ଦୁଇ ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟତ୍ର ଉପସ୍ଥିତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଛନ୍ତି, ଜ୍ୟୋତି ପରିଡ଼ା ଓ ଶକ୍ତି ପରିଡ଼ା, ଘଟଣା ଘଟିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ବୋଲି ଦାବି କରି, କେବଳ ଯେ ଏକ ଅପ୍ରୀତିକର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରେ ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଥିବା ପୁଲିସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଯଥାର୍ଥତା ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

27. ବାସ୍ତବରେ, ଏଭଳି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କାରଣରୁ ପ୍ରଥମେ କେବଳ 4 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ ଆହୁରି 3ଟି ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇନଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଯେତେବେଳେ ଡ. ପରମେଶ୍ୱର ସେଠୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ପ୍ରଶ୍ନ

କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ 12 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

28. ଆମେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଝା (ଉପରୋକ୍ତ)ଙ୍କ ମାମଲା ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଶର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା *ଉଦ୍ଧୃତ ଅନ୍ୟ* ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିଛୁ । ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଆଦେଶ ଅଧୀନରେ ପୁଲିସ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଉଚିତ ନୁହେଁ ବୋଲି ସୂଚାଇ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିପାରିବେ । ଯେପରି ଆମେ ଅନ୍ୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସଂରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ପ୍ରାଧିକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଅପବ୍ୟବହାରର କୌଣସି ଆଶଙ୍କା ଥାଏ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହିପରି ଅନ୍ୟାୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟର ବିଫଳତାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରନ୍ତି । 1986 ମସିହାରେ ଭାରତର ମହା ଲେଖା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ତଥା ମହା ସମୀକ୍ଷକ (ଉପରୋକ୍ତ)ଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏପରି ମତ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଫଳତା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପରମାଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ସେ ଉକ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ ଏ.ଏଚ୍. ଏସ୍. ବେନ୍ସଙ୍କ ମାମଲା ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

29. ଆମେ ଶ୍ରୀ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦଙ୍କ ସହ ସହମତ ଯେ ଏହି ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କାରଣରୁ ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟାୟକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଆଦେଶ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯାହା କେବଳ ଅତିରିକ୍ତ ଏସପି, ଯାଜପୁରର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣୀୟ ରିପୋର୍ଟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇନଥିଲା, ବରଂ କିଛି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକବଚ କରିବାର ପ୍ରୟାସ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲା ।

30. ଆମ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଏ ।

31. ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ବି.ବି. ବି.   ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।